GÜNAYDIN

ustura 55

SIKI DUR, GİRİYORKEN BİNDOKUZYÜZYETMİŞE, BAŞBERBERİN BENZİYOR ARTIK İŞİ BİTMİŞE!

-Berber İbişoğlu Memiş-

1970 de Neler Olacak ?

FALCI ARAP BACI

Biz insanoğulları, olacak şeylere inanmayıp en olmayacak şeylere inanmaya çok eğilimli olduğumuzdan, okurlarımızın bu merakını gıcıklamak için, USTURA adına üçlü falcı Arap Bacı'yla konuştum. Arap Bacı, aslında Arap olmayıp, derisi, sahtiyan, halis kan bir çingene, yani koyu esmer derili yurttaşlarımızdandır. Yüksek sosyete "Hamfendi"lerinin fallarına bakarak kendisi de yüksek sosyete çevresine girdikten sonra, bir zamanların arsa gülü "Arap Bacı" diye tanınmıştır.

-1970 yılında neler olacak? O da bana,

-Türkiye'de mi, dünyada mı? diye sordu.

-Öteden beri dünya umurumuzda değildir, bizi ilgilendirmez.. dedim.

Arap Bacı "Boş vermişim, boş vermişim dünyaya !.." diye bir şarkıya başladı.

- Türkiye'de neler olacak? Sen onu söyle ! dedim.

- Hohooo.. Neler olacak, neler dedi...

- Demek sürprizler var...

- Yok canım geçen yıl, önceki yıl daha önceki yıllar neler olmuşsa yine onlar olacak.

- Yani?

- Yanisi şu: Bakanlardan biri, ya da Başbakan herhangi bişeye zam olmayacağını söyleyecek.

- Nâsıl herhangi bişey?

- Diyelim falan şey... O falan şeye zam yok, diyecek.

- Aman ne iyi...

- Çok enayimişsin "Zam yok derse iyi olur mu hiç? Ertesi gün o falan şeye zam olacak. demektir.

- Bitek şeye zam olmuş ne çıkar

- Vay enayi pilâkisi.. O bitek şeye zam olunca fırıncılar da zam isteyecekler. Ekmeğe de zam gelecek. Ekmeğe zam yapılınca, işçiler de gündeliklerine zam isteyecekler.

- Vay komünistler !

- Onlar da senin gibi düşünüp zam yapmayacaklar....

- Sonra ?

- Sonra grev mrev.. İşgal mişgal İşçi gündeliklerine de zam yapılacak. Bu kez bakkal, çakkal, kasap masap zam isteyecek. Ete zam, ota zam.. Derken şoförler zam isteyecek...

- Onlara ne oluyor yahu ?

- Şoför et yemez mi ? Şoförlere zam olunca şeyciler zam isteyecek?

- Şeyciler dolmuşa binmiyor mu?

- Sonra?

- Sonrası milletvekilleri aylıklarına, yıllıklarına, yolluklarına, ödeneklerine zam isteyecekler...

- Haklı zavallılar...

- Tabii haklı... Sonra hükûmet zam isteyecek.

- O ne demek o?

- Yani hem vergileri artıracak, hem yeni vergi kaynakları icat ve keşfedecek yani uçmak, kaçmak, geğirmek, esnemek, hapşırmak, vergiye tabi .. Öyle ya, yurttaş rahat rahat esneyebiliyorsa, gerinebiliyorsa kimin sayesinde? Hükûmetin. Hükûmet de her yurttaştan, kazancına göre, esneme, gerinme, kaşınma vergisi alacak.

- Sonra ?

- Sonra yine bakanlardan biri ya da Başbakan, herhangi bişeye zam yok diyecek... Yeni baştan başlanacak.. İşte böylece, geçen yıllarda olduğu gibi, bu yıl da hükûmetin günleri "cek-cak"la, milletin günleri laklakla geçip gidecek...

Şans diyorlar adına, bilmem yok mu, var mısın?
Ne bu zulüm ey şansım, sen bir canavar mısın?
Çektirdiğin yetmez mi, bu kadar barbar mısın?
İktidardan mı sana getirmeli referans,
Yeni yıl şerefine dönsün diye kahpe şans?

Bu sefer ikramiye maaşında olsun gel!
Yirmisinde gelmedin kırk yaşında olsun gel!
Aybaşında olmazsa yılbaşında olsun gel!
Biz de zengin olalım alıp ticarî lisans,
Yeni yıl şerefine dönsün diye kahpe şans!

Gitsem bir gizli eve, kız bana mail gelir,
Ama arkadan basar polis İsmail gelir.
Ben Hızır'ı çağırsam, koşar Azrail gelir.
Sahte der, yakalarlar, patron verse bir avans,
Yeni yıl şerefine dönse bari kahpe şans!

Olmak yada olmamak, mesele: ölüm-kalım...
Biz bu gam deryasına söyle nasıl dalalım?
Yâver gitsin şans diye "O biçim" mi olalım?
Sürerek pudra, rimel, krem, kolonya, esans,
Yeni yıl şerefine dönsün diye kahpe şans!

Boyna kavga, hırgürle hep dalaşa, itişe,
Yeni umutla girdik bindokuzyüzyetmişe,
Tonla umut var bizde yaramaz mı bir işe?
Biz de gülüp eğlensek bu gece ederek dans,
Yeni yıl şerefine dönsün diye kahpe şans!

1970

AZİZ NESİN

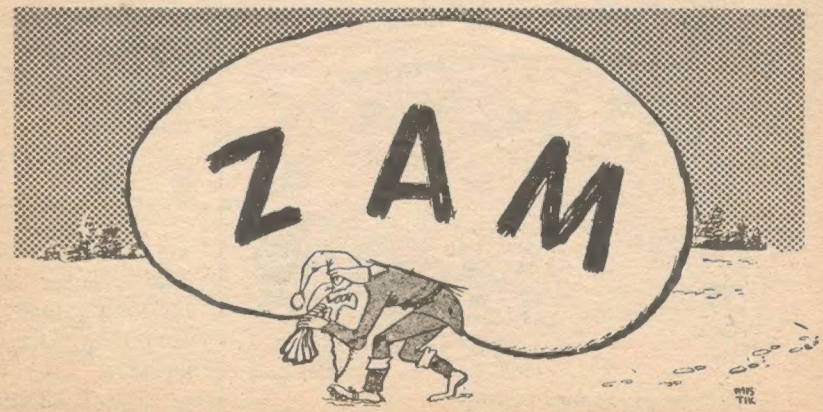

OTUZ YIL ÖNCE

Bastonuna dayanan yaşlı adam, kapının önünde durdu, zili çaldı. Kapıyı açan yaşlı kadın,

-Kimi aradınız? dedi.

-Matmazel Mariet'i arıyorum.

-Matmazel Mariet otuz yıl önce bendim...

Kadının Dikkati

Çok güzel bir yılbaşı geçiren orta yaşlı kadın sabaha karşı, tam apartmanının kapısından girecegi sırada hızla geçen bir araba yaşlı bir kadına çarptı. Güzel kadın yere yuvarlanan yaşlı kadına yardım etti. Kazayı yapanı şikâyet için karakola gittiler. Komiser, güzel kadına sordu:

-Kazayı gördünüz mü?

-Evet... Bir özel arabaydı.

-Numarasını alabildiniz mi?

-Hayır... Ama kırmızı renkli bir Mersedesti. Direksiyondaki kadını ancak şöyle bir görebildim. Saçları saman sarısı, gözleri yeşil gibi siyah tvit bir tayyörü vardı. Dudağına koyu sıklamen ruj sürmüştü. Kulaklarında küpelerin sahici olduğuna yemin ederim.

-Yılbaşı piyangosu bayım...
Yarın çekiliyor... Bir milyon lira!..

Ünlülerden

"Hayatta iki şey saklanamaz : Aşk ve öksürük.."
George ELİOT

*

"Enflasyon ile alkolizm arasında ilginç bir benzerlik vardır ; her ikisinde de vücut mahvolurken hasta kendisini daha iyi hisseder."
Lord COLERAINE

*

"Tepemizde bir hidrojen bombası patlayıp da gebererirsek, radioaktif ışınlar yayımlamak bakımından muhafazakâr milletvekilleriyle sosyalistlerinki arasında fark olmayacaktır."
Avam Kamarasında: G. Freitar

*

"Yarının otomobillerini, dünün yollarında, bugünün şoförleri sürmektedir."
Lloyd JAMES

*

"Bir güzel kızın yanında saat, dakika kadar kısa ; bir kızgın soba üzerinde dakika, yıl kadar uzundur."
Einstein

Selâmi İzzet Sedesten bir yılbaşı yazısı:

YENİ YILA GİRERKEN

Bizim nesil aşçıbaşı, eslükbaşı, onbaşı, yüzbaşı, binbaşı bilir ; amelebaşı, işbaşı, kuşbaşı bilir ; dedelerimiz:"Bir baş ol da istersen soğanbaşı ol. "diye öğüt verdikle - rinden soğanbaşı:"Sakın koparma! ." dediklerinden çıbanbaşı," Olmayı şiddetle reddettiklerinden"eşek başı bilir; çiftlikte subaşı, Sulukulede çeribaşı bilir, köprübaşı, çeşmebaşı, merdivenbaşı, bu arada asasbaşı, cellatbaşı bilir; ucu paraya dokunduğundan aybaşı bilir ama yılbaşı bilmezdi. Yılbaşını sonradan öğrendik.

Bizim eskiden otuz gecemiz, iki de sabahımız vardı: Ramazan geceleriyle Bayram sabahları.

Ben yılbaşını 1917 de Büyükada'da içli şair merhum Tahsin Nahid'in köşkünde idrak ettim, hem de sabaha karşı. Gecede hiç bir fevkalâdelik yoktu. Dostlar her zamanki gibi bir araya toplanmıştık. Yiyip içtik, poker, tavla oynadık, gülüp söyledik Şafak sökerken Yahya Kemal'le sokak kapısının önüne çıktık. Karşı setteki köşkte Mahmut Celâleddin Paşa'nın kızı, musikimizin ünlü bestecisinin genç kızı Vildan Hanım Bethoven'in İmpromptu'sünü çalıyordu. Durgun, berrak bir kış sabahıydı. Yahya Kemal kulağımın dibinde mırıldandı:

"Ayşe cadı, Ayşe cadı-Gün yine bir yıl kocadı. . ."

O çağda bu şakanın anlamını pek kavrayamadım, fakat şimdi, her geçen günün beni biraz daha kocattığını hissettikçe büyük şairin kırk yıl önceki duygusu içimi sızlatır ve her yıl tanyeri ağarırken kendi kendime şöyle derim:"Ayşe cadım, Ayşe cadım-Ben yine bir yıl kocadım"

Yanılmıyorsam bizde yılbaşı Beyoğlu'nda başladı.

Yedeksubaydım.. Üstümde Baker'de dikilmiş Alman kumaşı ceket, bej külot, pantolon

Sarı çizmeleri Almanya İmparatoru, Enver Paşa'ya hediye etmiş. Enver Paşa On beşinci Kolordu Kumandanı amcam Ali Rıza Paşa'ya vermiş, ayağına gelmeyince amcam da bana aktardı. O devirde bizim sarı çizme giymemiz yasaktı. Hoş üniformayla umumî yerlerde oturmamız da yasaktı ama, yılbaşı gecesi kim görür sorar deyip ve itiraf edeyim kıyafetimi de beğendiğimden, arkadaşlarla beraber Gardenbara girdim...

O çağın barlarda kutlanan yılbaşıların bir tek hususiyeti vardı: Müslüman müşterilerin masalarında kadın bulunmaz, bunun için barda çalışan Fransız, Viyanalı, Macar kadın artistler saat "00"da masaları dolaşıp erkek müşterileri öperek yeni yıllarını kutlarlardı. Her halde benim değil, şık üniformamın cazibesine kapılmış olacaklar, en son bizim masaya geldiler ve sabaha kadar yanımdan ayrılmadılar. Bu iltifatın bana hayli pahalıya mal olduğunu bilmem söylemeye hacet var mı?

Şafakla beraber bardan çıktım, daha beş on adım atmadan karşıdan gelen bir otomobil durdu, bir el, merkez kumandanı Cevat Beyin eli köşedeki inzibat subayına beni gösterdi. Kendimi önce Galatasaray İnzibat Karakolunda sonra Merkez Kumandanlığında buldum. Nöbetçi zabit, uykusuzluğun verdiği sersemlikle suali münasebetsiz sordu:

"Neden sarı çizme giyiyorsun?"diyecek yerde:

- Bu çizmeleri nereden buldun? dedi.

O anda şampanyayla bulanık zihnimde bir şimşek çaktı. Yalan değil, yanlış cevabı yerleştirdim:

- Enver paşa verdi.

Zabit oturduğu yerde şöyle bir yalpaladı, beni tepemden tırnağı - ma kadar daha dikkatli süzdü:

- Nerede çalışıyorsunuz?

- Ordu şubesinde mahrem evrak memuruyum.

Vesikamı uzattım. Okudu; gözle - ri biraz daha açıldı:

- Dışarda bekleyiniz, dedi. Artık sen diye hitap etmiyordu. Bir saat sonra içeri çağrıldım. Zabit ayağa kalktı, elimi sıktı:

- Bir daha sarı çizme giymemenizi rica ederim, serbestsiniz, güle güle Selâmi bey, dedi.

Daha yakın tarihe geleyim Allah rahmet eylesin, Necmeddin Sadak, Ali Naci Karacan, Allah selâmet versin Kâzım Şinasi Dersan, ben - deniz cennetkuşu ve eşlerimiz yıl - başını kutlamak üzere ışıl ışıl mehtaplı bir gece Maksim salon - larına girdik. Salonlar hıncahınç dolu, ama hemen hemen herkes her - kesi tanıyor, tanıdık olmayanlar azınlıkta. Birkaç yüz kişilik bir aile halinde eğleniyoruz. Salonun orta yerinde Kılıç Ali Beyle arkadaşları oturmuş. Ali Beyin yanında genç güzel bir artist var.

Bir köşeden bir genç fırladı, kadehini Ali beye doğru kaldırdı: Şe - refinize, dedi. Ali Bey nazik bir tebessümle mukabele etti. Yerine oturan genç beş dakika sonra yine Ali Beyin karşısına dikildi: Fırkamızın şerefine. Ali Bey yine mültefit karşıladı. Beş dakika geçmedi genç Ali Beyin yanına sokulup kulağına bir şey fısladı. Ali Bey:"Hayhay " dedi. Genç, güzel artisti dansa kaldırdı. Dans bitti, genç az sonra yine yerinden kalktı. Allah gani gani rahmet eylesin Ali Naci:

- Bu sefer dayak yiyecek, dedi. Naci'nin dediği olacaktı, bereket etraftan atik davranıp sulu delikan - lıyı kapı dışarı ettiler.

Bu da eski bir yılbaşı gecesi hatırasıdır.

Istanbul'un yazı kışı yoktur, poyrazıyla lodosu vardır demişler. Maksim'e ışıl ışıl mehtaplı bir ge - cede girmiştik. Sabaha karşı çıktığımız zaman lapa lapa kar yağıyordu. Taksim Meydanı bembeyazdı...

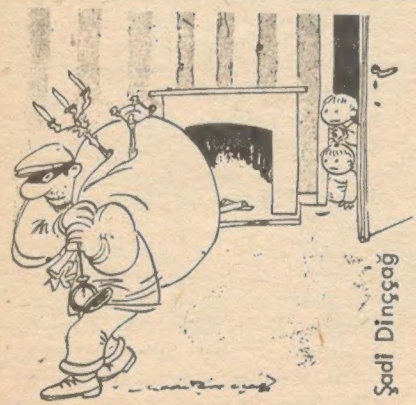

-Annemin giderken söylediği Noel Baba bu olacak...

MUSA KİMDİR?

Tarih öğretmeni, öğrencilerden birine,

-Musa kimdir? diye sordu.

Öğrenci,

-Fıravun'un kızının oğludur... dedi.

Öğretmen.

-Hayır, dedi, Fıravun'un kızı, Musa'yı bir sepet içinde Nil'de bulmuştu.

Öğrenci,

-Fıravun'un kızı, ana- babasına tabiî böyle anlatacaktı... dedi.

FIKRALAR

BAŞÜSTÜNE

Reis-ül-küttap şair Hayri Efendi, bir iş istemek ya da bir işleri - nin görülmesi için kendisine baş vuranların hiç birini boş çevirmez,

-Peki, başüstüne! .. der, ama hiç kimsenin işini de yapmaz, yani onları atlatırmış.

Hayri Efendi'nin kavuğu hep sağ yanından eskirmiş. Buna dikkat eden biri, Hayri Efendinin kâhyasına bunun ne - denini sorunca kâhya şöyle demiş:

-Efendinin hali belli. Kendisinden bir şey rica edilince, başüstüne diyerek sağ elini kavu - ğuna vurur. İşin nasıl olduğu sorulunca da "Eyvah, unuttum!" diyerek dizlerini döğer. İşte bu - nun için kavuğu sağdan, çakşırı da diz kapakla - rından eskir.

●

VAN VALİSİ

Numan adında biri Van valisiymiş. Sadra - zam değişince, vali Nu - man mektupçusunu ça - ğırıp,

-Aman, demiş, yeni Sadrazama çok saygılı bir tebrik yaz.

Mektupçu yazdı - ğı tebrikin altına" Ben - deniz Numan" diye yaz - mış. Vali,

-Yoo, daha saygılı olmalı! demiş.

Mektupçu tebrikin sonunu şöyle değiştir - miş: "Kulunuz, köleniz, Numan bendeniz".

-Olmadı, daha aşa - ğıdan, daha saygılı...

Mektupçu yine de - ğiştirmiş:

" Hâkipâyiniz, Numan köpeğiniz"...

-Daha, daha, daha saygılı, daha aşağıdan..

Mektupçu, bunu da karalayıp şöyle yazmış:

"Vali-i Van, kaka - nız Numan."

YAŞASIN HÜRRİYET

24 temmuz günü gazeteçilerin bayram günü olarak kabul edildi. Bu 24 temmuz tarihi 1324 yılının 11 temmuzu demektir. 11 temmuz' da hürriyet ilân edilmiş, ve gazetelerden sansür kaldırılmıştı. Halk o gün sokaklara döküldü, günlerce yaşasın hürriyet diye bağırdı. Ama dokuz ay sonra hürriyet sona erdi.

Bunun üstüne Borazan Tevfik dedi ki:

-Yahu milyonlarca halk o kadar "Yaşasın hürriyet" diye bağırdık da şu hürriyeti yine de yaşatamadık. Ne ömürsüz şeymiş...

SANKİ BEN YUTTUM MU?

Yılın son günüydü. İşlerini erkenden bitirip karısına daha çabuk kavuşmak, yılbaşı eğlencesine daha erken başlamak için can atıyordu. Sevgili karıcığıyla, evlerinde başbaşa ne güzel bir yılbaşı geçirecekler di...

Günlük işlerini bir çabuk yetiştirdi. Patronuna görünmeden erkenden sıvıştı. Uçar gibi koştu evine. Karısı, onu her zamanki geliş saatinden iki saat önce karşısında görünce kimbilir nasıl sevinecekti...

Kapıyı çaldı. Ne o? İçerde fısıltılar, ayak sesleri...

"Amma da terslik!..." diye düşündü," galiba karımın misafirleri var! "

Neden sonra karısı kapıyı açar açmaz,

-Sakın içeri gireyim deme!

diye bağırarak yatak odasına koştu.

Adam,

-Neden? diye seslendi karısına.

Kadın, yatak odasından bağırdı.

-Sana bir oyun yapıyorum. Daha bitirmedim. Girersen olmaz, oyunum bozulur.

-Peki şekerim, salonda bekliyeyim!

-Olmaaaz... Gözetlersin!

-Banyoya gireyim...

Genç kadın çapkın kahkahalarla gülerek anahtar deliğinden yalvardı:

-Hayır, hayır... En iyisi eczahaneye kadar git, bana bir şişe tırnak cilâsı al!

Bu soğukta eczaneye kadar gitmek kolay değildi. Ama ne yapsın? Hele sevgili karıcığı emrettikten sonra!

Yirmi dakika sonra, kaşları karla örtülü, apartmana döndüğü zaman, karısı yarı çıplak vücudunda ipek bir rop döşambr, karyolada yatıyordu.

-Al bakalım tırnak cilâsı!...

-Koy masanın üstüne...

-E, hani oyun?

Karısı bir kahkaha attı:

-Oyun mu?.. İşte oyun bu. Seni eczaneye kadar gönderip tırnak cilâsı aldırttım!

Adam, sırtından ıslak paltosunu çıkarırken, kocaman başını iki yana sallayarak kurnaz kurnaz güldü:

-Sanki ben yuttum mu? Anladım oyun olduğunu ama mahsustan gittim...

ÇOK NAZİKSİNİZ

Yılın son günü akşamı, bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor.. Güzel bir kadın dolmuş bekliyordu.. Şık bir özel araba zınk diye önünde durdu Direksiyondaki genç adam,

-Islanacaksınız, buyrun! diye arabanın kapısını açtı.

Genç, güzel kadın binip teşekkür etti. Kadını uygun gören delikanlı,

-Yılbaşı gecesini Tarabya otelinde geçireceğim, isterseniz birlikte gidelim, eğleniriz... dedi

Kadın uysallıkla,

-Neden olmasın, gideriz, dedi, ama daha önce evime uğrayıp elbise değiştireyim...

Ağzı kulaklarına varan delikanlı, kadını evine götürdü. Güzel kadın, arabadan inince,

-Çok nâziksiniz, dedi, lütfen bekleyin biraz, kocama da haber vereyim. O da, bir dost davet etse de iyi bir yılbaşı geçirsek diyordu .

Süavi Süalp'ten bir hikâye :

Noel Rezaleti

Hani şu damdan gelip evin bacasından çocuklara oyuncak getiren Noel Baba denilen zat acaba nerden peyda olmuştur. Haa... İşte bu adam hakkında çıkarılan birçok hikâyelerin hepsi martavaldır. Eğer meraklandınızsa işin esasını benden dinleyin.

1542'nin Ocak ayının son günlerinde Paris'in nemli bir akşamı Notre Dame'ın büyük Omega markalı saati 21'i vurdu.

O gece Charlotte sokağında devriye gezen Maurice birden tenha sokağın köşesine baktı. Fenerin titrekçe cesaretsiz ışığı altında bir adam peyda oldu. Daha doğrusu bu, bir ihtiyardı. Maurice'in hızasından geçerken söylendi:

-Ah evlât, şu fakirlik ne fena, taa Boulogne ormanından Saint Clon-di'ye sırtımda odun taşıyorum.

İhtiyar köşede kaybolurken Maurice onun arkasından söylendi:

-Şu dünyada ne zavallı adamlar var. Şükür halime. Herkes kral olamaz ya...

Maurice lâfını daha yeni bitirmişti ki, acı acı düdük sesleri duyuldu. Bir devriye bağırdı:

-Hey Maurice, biraz evvel burdan ihtiyar bir herif geçti mi?

-Evet. Zavallı ta ormandan evine odun taşıyormuş.

-Sen de yuttun değil mi?

-Neyi yuttum?

-Nevi olacak.. O herif âdi hırsızın biri..

-Ne?

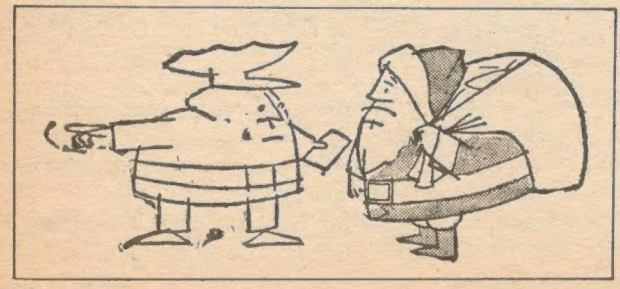

-Lauverdie sokağındaki oyuncakçıyı soydu.

-O ihtiyar ha?

-Ne ihtiyarı be... Bizden genç, Tanınmasın diye o kılığa girmiş.

-Öyle ha.. Pek uzaklaşmamıştır. Koşarsak, enseleriz.

Bu hadiseler cereyan ederken Şaillot sarayının muhteşem bir dairesinde genç kraliçe hem soyunuyor, hem de söyleniyordu.

- Zaten Suzane teyzem söylerdi. İhtiyar bir krala varacağına genç bir oduncuyla evlen diye. Erkek değil muhallebi mübarek. Her kız kraliçe olmak için can atar. Gelsinlerde kraliçenin halini görsünler..

Kraliçe Anna daha sözünü bitirmemişti ki gözleri dehşetle karşıdaki şömineye takıldı... Ona evet evet. Bu iki ayaktı. Daha sonra şömineden bir vücud peyda oldu. Kraliçenin hayret dolu bakışları içinde şömineden bir adam çıktı. Sırtında kırmızı bir papaz cübbesi, elinde bir torba, bir adam. İhtiyar bir adam. Kraliçe hiddetle bağırdı.

-Bu ne rezalet! Siz kimsiniz? İhtiyar, ça -

buk cevap verin!

Adam yüzündeki takma sakalı çıkarırken gülümsedi:

-Beni affedin Madam, kapı yerine bacadan girdiğim için özür dilerim.

-Ağzınızdan çıkanı bilin! Ben kimim biliyor musunuz?

- Çok güzel bir kadın..

-Terbiyesiz! Karşında kraliçe var, annadın mı? Kraliçe Anna... Saraya nasıl girdin sefil herif! Şimdi seni, yakalattırayım da gör..

Genç adam birden irkildi:

-Affedin haşmetmeab.. Namussuzum ki bilmiyordum. Canım kraliçeme emanet, kalbim de..

-Sus!..

Meslekdaşları arasında Keskin Jan diye tanınan delikanlı şahane kraliçenin zaafını hissederek çapkınca konuştu.

-Siz de her kadın gibi yakışıklı bir erkek karşısında merhamete gelirsiniz. Ah şu anda herhangi bir kadın olsaydınız..

Kraliçe bütün benliğini sarsan bu sözler karşısında heyecanla sordu.

-Ne olurdu?

-Oh haşmetmeab bana kıymayın size bunu gözlerim söylemiyor mu?

Harikulade güzelliğiniz karşısında kekelemeden konuştuğuma şükredin.

Genç kadın bütün kadınlar gibi konuştu.

-O halde beni şu anda herhangi bir kadın farzedebilirsiniz.

Yanındaki odada ihtiyar kral akşam yediği çerkez tavuğunu hazmedemediğinden yatakta dönüp duruyordu. En nihayet kalktı. Biraz karbonat içmesi lâzım geliyordu. Kral hiddetle söylendi..

-Of be şu karbonat şişesini de hep Anna alır. Gidip isteyeyim ...

Rezalet muhakkak gibiydi. Öyle ya kral içeri girerse yatakta kraliçe ile çapkın hırsız Jan'ı da bulacaktı... Bereket versin kibar hırsızın kulağı meslekicabı çok delikti. Karanlıkta fısıldadı.

-Duydunuz mu haşmetlim. Biri dışarda dolaşıyor..

-Oh, ne felâket kocamdır. Şimdi ne yapacağız..

-Siz işi bana bırakın..

Çapkın hırsız böyle söyleyerek süratle cübbeyi sırtına, takma sakalı da yüzüne taktı. Ki, kapı açıldı. İçeri kral girdi. Şamdanın ışığında beyaz sakallı ihtiyarı görünce afalladı.

-Aman Allahım o ne?

İhtiyar sakin bir sesle konuştu.

-Ey haşmetlü kral hazretleri, heyecanlanmayın. Ben azizlerden biriyim adımda Noel Baba. Sizin çocuğunuza bir tarak hediye getirdim. Vaktim çok az. Bu oyuncakları daha birçok çocuklara dağıtacağım..

Kral karısını uykuda zannederek fısıldadı.

-Ey aziz Noel Baba benim çocuğum yokki...

-Olacak. Hem de bu geceden sonra... Çünkü ben onun hediyesini getirdim. Allah size ihsan etti.

Noel Baba , daha doğrusu çapkın hırsız Jan, krala bir kaç oyuncak vererek gene şöminededen çıkıp gitti.

Kral heyecanla genç karısını dürttü.

-Uyan Anna uyan... Çocuğumuz olacakmış.. Noel Baba söyledi.

Anna kurnaz kurnaz güldü. O bunu daha önce biliyordu. Kral memnun karbonatını içip yattı. İşte Noel Baba âdeti buradan çıkmıştır. Fakat şimdiki Noel Babalarla çocukların babaları aynı adam değil. Bir o fark var..

SEYİR

Istanbul'dan gitmişti o ilçeye. Bir saat içinde gezip dolaştı küçük ilçeyi. Vakit geçirecek hiç bir şey ve hiç bir yer bulamayınca otele dönüp otelciyle konuştu:

-Burda tiyatro var mı?

-Yoktur.

-Gazino filan?

-Yoktur...

-Sinema?

-Yoktur...

-E peki, nasıl eğlenirsiniz?

-Efendim, bakkal Hasan Efendi Istanbul'dan pastırma kıyma makinesi getirdi. Akşamları gidip onu seyrediyoruz.

◆

-Tanıştırmak ister mi? Herhalde tanıyorsun...

İMPARATORLUK

Akademi müdürü, rahmetli ressam Namık İsmail Büyükada'da oturuyordu ve bir kotra satın almıştı.

Bir toplulukta Namık İsmail'den konuşulurken, Çallı İbrahim şöyle dedi.

-O İngiltere İmparatorluğuna benzer: Tahtını Akademiye vermiştir, deniz kuvvetleri ve Ada'da sömürgesi vardır.

◆

-Ya... Demek, bu küçük geceyarısı yemeği bu kadar güzel geçti.

YENİ HİKÂYE

Film çevrilirken senaryo hikâyesini öyle değiştiriyorlardı ki, yazarı filmi seyredince kendi hikâyesini tanıyamıyordu.

Birgün röportaj yapan bir gazeteci Hemingway'e sormuştu:

-Yazmakta olduğunuz hikâyenin konusunu nerden aldınız?

Hemingway şöyle cevap vermişti:

-Eskiden yazdığım bir hikâye filme çekilmişti. Konuyu seyrettiğim o filmden aldım.

Değer ölçüsü

Onyedinci yüzyılda Sicilyalı cesur bir denizci, gemisine soğan yüklemişti. Gemi yolalırken fırtınaya tutuldu ve Afrika kıyısında bir limana sığındı. Ordaki yerli zencilerin kralı, ilk gördüğü soğanlardan yedi, çok beğendi. Gemiciye,

-Sen bana bu soğanları ver, ben de sana karşılığında en değerli şeylerimi vereyim...dedi.

Pazarlıkta uyuştular. Zenci kral, soğanları aldı, onların yerine, çok değerli taşlar verdi.

Gemici Sicilya'ya dönünce bu taşları satıp zengin oldu.

Başka bir Sicilyalı gemici, "O soğanla bu kadar zenginliğe ererse, ben sarmısak götürür veririm, kimbilir karşılığında neler alırım... diye düşünür ve gemisine sarmısak yükleyip aynı Afrika kıyısına gider. Yerlilerin kralı, yine ilk gördüğü sarımsağı yer, çok beğenir.

-Sen bana bu sarımsakları ver, ben de sana en değerli şeyimi vereyim..der.

Anlaşırlar. Zenci kral, sarımsakları alır, yerine soğanları verir.

-Şşt! Sus ! Çocuklar daha bu yılbaşı gecesi tanıştılar...

EMSALSİZ MÜZAYEDE

28 Aralık Pazar günü saat 10.15'de Kazlıçeşme, Yolsuz sok, bilâ nu - mara gecekonduda müzayede ile satılacak ev eşyaları, çok kıymetli kol - leksiyonlar ve tablolar antika meraklılarına arz olunacaktır.

Yapılacak satıştan bâzı tafsilât:

EŞYA KISMI: Nâdîde meraklılarına, Nâdîde, Nâdîde, Nâdîde... Satı - lacak olan Nâdîde, fevkalâde nâdîdedir. Yirmi yıldan beri ortalama ay- da 400 lirayla beş nüfusu geçindiren, doğurduğu on dört çocuktan üçünü yaşatmaya muvaffak olan Nâdîde, henüz otuzbeş yaşında, arızasız ve sağlam durumdadır; İki çamaşır makinesi, üç elektrik süpürgesi ve dört düdüklü tencere yerine kullanılabilir, ayrıca da canlıdır.

Nâdir, Nâdir, çok Nâdir... Nâdîde'nin kocası Nâdir, çok nâdir ve dayanıklıdır. Bir dilim ekmek ve iki tane zeytinle on iki saat çalışır, o- tuz kilometre yapar, çok ehven ve ekonomiktir. İğdiş dört beygir kuv - vetindedir.

ANTİKA KISMI: 19. asır malı, 9 parçadan ibaret, her parçası bir - birine tutturulmuş keçe. 7. parça, kâğıtla yapıştırılmış, harika pen - cere camı (Vitray). Nonfigüratif işlemeli beş parçadan mürekkep yatak çarşafı. Halis İngiliz malı, sürahi yerine kullanılan viski şişesi. 6 par - çadan mürekkep bir kâse. Halis Alman malı eski otomobil lâstiğinden ya- pılmış bir çift papuç tabanı.

YAZI VE TABLO KISMI: Nâdîde'nin elyazısıyla onbeş, yirmi yıl önce Nadir'e yazdığı, tarihi ve gayet kıymetli aşk mektupları. Kapıya tebe - şirle çizilmiş meşhur sucunun çeteleleri. Üzerinde tarihi değerini gös - teren sinek lekeleriyle Nadir'in cezaevinde çekilmiş resmi.

KOLLEKSİYON: Bir emsali daha olmayan fevkalâde zengin çorap ya- ması kolleksiyonu. Millî piyangonun çekilmiş biletlerinin tarihi ve zen - gin kolleksiyonu..

Sayılamayacak kadar daha pek çok fevkalâde nâdîde ve harikulâde nâdir parçalar.

Yarışma Fıkraları

Istanbul- Eyüp, Akarçeşme, Zaâlpaşa cad. Bahçe içi, No. 50/3 Alpaslan Karamemişoğlu yazıyor:

62 OSMAN BEY!

Osman adında bir köy delikanlısı, ilk geldiği Istanbul sokaklarını şaşkınlıkla geziyordu. Bir otobüse bindi. Otobüs duraklarda dura kalka ilerliyor, biletçi her durağın adını bağırıyordu. Biletçi yine bir durakta,

--Osman Beeey! diye bağırınca, dalgın delikanlı, birden yerinden fırlayıp,

--Buyur, dedi, sonra da utanarak ekledi:

--Bey demeseniz de olur efendim...

Kastamonu-Devrekâni, Kasaplar köyünde Osman Urgani yazıyor:

63 İZİNLİ GEL!

Yeni evli köylü askere gelmişti. Karısının doğurup doğurmadığını çok merak ediyordu. Ama törelere göre, eşine mektup yazıp bunu soramıyordu. Babasına sormaya da utanıyordu. Düşündü danıştı, sonunda babasına yazdığı mektuba şöyle bir dörtlük ekledi:

Yürü mektubum yürü...
Düşü hayra yor da gel!
Bir iken iki olduk,
Üç olduk mu sorda gel!

Babası da hemen şu cevabı gönderdi:

Mektubun iyi mektup,
Böyle mektup gene yaz!
Tarlam ürün vermedi,
İzinli gel gene kaz!

Okur karikatürleri:

Ersan KAPICI

–Gelecek yılbaşını evde geçireceğiz, anlaşıldı mı?
Gazinolarda insanı soyup soğana çeviriyorlar...